

Kinizsi Mulatsága

Dalriada

Szűр Erdűlyorszbgnak fűldje
Nagy vűszben vala,
Jx, kűzelg az rűt rogbnynak
Szűrnyű sok hada.

Dűl, rabol, űs pusztűt, gyűlkol,
Vassal, űs tűzzel,
Harmincszor ezernyi rab
Műr lűncokat visel.

Bűthory, hxs, jű vezűr,
Ki menten űtra kel,
Had dűlűsűt, nűr futűsűt
Karddal hogy felel.

Szűkely falvak nűre is jx,
Vűgek harcosa, de
Harmadannyi,
Mint az ellensűgneк tűbora.

Lyra, lyra jű vitűzek,
Irtsad a rogbnűt, hol űred,
Vűrben fűrűsszűk ma mind a kardunkat!
Girbe-gurba fejfedxje,
Ne tűveszd, hasűts kűzűje,
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

"Vesztett csata, veszett orszűg!"
Hxs Bűthory hangja hallik,
Em nűllal tűbbhelyt veretvűn,
Lyryl szűdűl, fűldre hullik.
Felvirradni lűtszik műr a
Rogbnű szerencsecsillaga, de
Ekkor tűr fel bűsz sietve,
Hadűval Kinizsi maga.

Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!
Kontyosbyl hűrmondy sem maradhat!

Lyra, lyra jű vitűzek,
Irtsad a rogbnűt, hol űred,
Vűrben fűrűsszűk ma mind a kardunkat!
Girbe-gurba fejfedxje,
Ne tűveszd, hasűts kűzűje,
Kontyosbyl hűrmondy sem mar

Mint vűznek űrja,
(Nincs csatűba' rűrja),
űgy rohan hű Kinizsi,
Rontva, tűrve, vűgva.
Rogbnű porba hullva, a
Megmaradtja futva,
Meg sem űll 'Sztambulig,
Lűba se űr űtra.

Megszáll a sereg őrjzakbra,
Kinizsi bort vősz, mulatsóga,
Hőzzök a talpalóvalyt igen,
A vezőr aprózza, nem pihen.

Кйт-кйт тұрқ holttal kezбен
Azzal жбрја, а hold фһнуйбен,
Мйг kettxt foga кқзй szorнт,
Сһнті фһнес virradatig.